

17.10.2013 г. / 22:29:42

Вяра

ЕТО КАК СЕ Е СПАСИЛА БЪЛГАРИЯ И БЪЛГАРСКАТА ВЯРА!

Житие на света великомъченица Злата

Мъгленска - пострадала заради Христа на **18 октомври** 1795 година (*почита се на 31 октомври по светския календар - б.р.*).

Св. Злата Мъгленска живяла във втората половина на XVIII век. Родила се в бедно българско семейство. Родното ѝ място е село Слатино, Мъгленска епархия. Дъщеря на прост селянин, тя сияела както с телесна, така и с душевна красота. Отличавала се с удивително благочестие, със смирение и чисто сърце. Вярата ѝ в Господа била твърда, непоклатна. Рядката ѝ телесна хубост станала повод да се украси животът ѝ със страдания на велика мъченица.

Млад турчин се прелъстил от хубостта ѝ и решил да посегне на честта ѝ. Един ден тя отишла в гората за дърва. По това време турчинът, заедно с други турци, я дебнел. Спуснал се към девойката, хванал я и, подпомогнат от другите, я отвел у дома си.

Обещал ѝ, че ще се ожени за нея. Поискал от нея най-първо да стане мохамеданка. Заплашвал я с мъчения, ако тя се откаже да стори едното и другото. Чакал отговора ѝ.

Девицата призовала на помощ Господа Исуса Христа и отговорила:

- Аз вярвам и се покланям само на Господа Исуса. От Него няма да се отрека, дори и да бъда раздробена на късчета. Освен това аз съм дала обет за девство, на който също така няма да изменя за нищо на света! Турците решили да опитат най-първо с по-меки средства да я склонят. Предали я за тази цел на жени турчини. Очаквали от тях да намерят начини да я увлекат в мохамеданството. Турчините напрегнали цялата си хитрина в това направление. Разказвали ѝ за мохамеданския рай, за чувствения живот на мохамеданите, за сладострастните увлечения у тях, за богатството, с което тя ще се сдобие, за разкоша, в който ще живее, ако пожелае да стане мохамеданка и се омъжи за оня турчин.

Турчините ѝ пеели примамни песни. Усмивали ѝ се престорено. Играели, танцували пред нея (*кючеци-б.р.*) и пак повтаряли приказките за някакъв прелестен живот у мохамеданите.

Младата Злата ги слушала и гледала с отвращение и погнуса.

Възбудени силно от твърдостта ѝ в християнската вяра и от устойчивостта на целомъдрието ѝ, турчините повикали при себе си родителите и трите ѝ сестри. Заставили ги да се опитат да ѝ повлияят да приеме мохамеданството и да се съгласи да стане жена на турчина. Заплашвали и Злата, и тях с мъчения и смърт, ако не се изпълни желанието им.

Поразени от страх, родителите и сестрите почнали да уговарят Злата да приеме мохамеданството.

- Мила наше дъще - плачели бащата и майката, - пожали нас и сестрите си. Ние всички ще загинем, ако не приемеш предложението на турците. Бог е милостив. Той ще ти прости тоя грях, извършен при насилие.

В душата на Злата настъпила борба. Любовта към родителите, любовта към сестрите, от една страна, и дългът ѝ като християнка, от друга страна, застанали пред смутения ѝ поглед. Кое да избере? Какво да прави? Сълзите на родителите и сестрите ѝ разкъсвали сърцето ѝ. Тя помислила, помислила и накрай решително заявила:

- Ако дори и вие, мои родители и мои сестри, ме насилвате да се откажа от Господа Исуса Христа, знайте - вие не сте ми вече родители, не сте ми сестри! Мой баща остава само Господ Исус, моя майка - пречистата Негова Майка, а мои братя и

сестри - мъчениците и мъченичките!

Турците разбрали, че девицата не ще се склони да се откаже от вярата си с такива средства. Решили да опитат страшните средства - мъченията.

В продължение на три месеца всеки ден я биели с тояги. След това изрязвали от гърба ѝ ремъци и ги спускали пред очите ѝ. Потоци кръв се леели от нея. С нажежена желязна пръчка проболи главата ѝ от едното ухо до другото.

Подпомогната благодатно от Господа, светата великомъченица изтърпяла и издържала тия жестоки, смъртоносни мъчения.

Когато била оставена малко на покой, тя чула, че в селото дошъл духовникът на нейните родители, проигуменът на светогорския манастир Ставроникита, йеромонах Тимотей. По един християнин пратила просба до него - да се помоли усърдно за нея, щото Бог да я подкрепи достойно да завърши мъченическия си подвиг.

И Бог я подкрепил и прославил. Тя завършила подвига си като великомъченица.

Озверените турци я обесили в един двор на дива круша. Насекли след това тялото ѝ на късове.

Така, като злато прочистена в огъня на страданията, света великомъченица Злата Мъгленска предала душата си па Бога на 18 октомври 1795 година.

Жития на светиите.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

[ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА](#)

[ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ](#)

[Отстъплението на новостилната "църква" от Бога](#)

[Цитати от нашата книжка](#)

[Завещаното ни от Бога относно календара](#)

[КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО](#)